

MAURITZ AHLSTRAND

* 19.7.1898 † 21.3.1995

Mauritz Ahlstrand var född i Floda socken i Södermanland och son till lantbrukaren Carl Ahlstrand och dennes hustru Maria. Hans hustru Signe hade gått bort före honom. Vid sin död var han Gillets äldste bergsingenjör och den siste kvarlevande från sin årskurs.

Efter bergsingenjörsexamen 1924 var han anställd vid Kantorps Gruvor till 1929, då han kom till Höganäs Billesholms AB, där han verkade till 1949, de senaste åren som överingenjör för samtliga gruvor och dagbrott.

År 1949 tillträdde han befattningen som verkställande direktör för Västergötlands Förenade Kalkindustrier, ett företag som ägts av den i Höganäs födde Gottfrid Nymberg. Från 1955 var han gruvchef vid SKF Hofors Bruk och pensionerades 1963.

Han belönades 1963 för sina insatser inom arbetarskyddet med Föreningens för arbetarskydd guldmedalj.

Åren 1964-74 var han VD för AB Smålands Taberg. Under åren i Höganäs innehade han flera politiska uppdrag, bl a i drätselkammaren och stadsfullmäktige och som ordförande i samrealskolans styrelse. Under krigsåren var han hårt engagerad som landstormsofficer i lokalförsvaret.

Hans intresse för historia återspeglas i uppsatserna i "Med Hammare och Fackla" 1985 om Gustaf IV Adolfs stenkolsgruvor, om Thomas Staw-

ford den förste ”directeuren” för Höganäs Gruvor samt i historik om Stavs gruvor i Floda och gruvorna i Kantorp tryckt i respektive hembygdsförenings årsskrift 1986 och 1990.

Moje Ahlstrand hade en stor fond av lågmäld humor och mänsklig värme. Han var utomordentligt ordningsam och systematisk. Då han kom till SKF och Långnäs, lade han ner ett långvarigt och grundligt arbete att ordna och förteckna bolagets gruvrätter, utmål och inmutningar, ägarandelar och övriga gruvintressen. Han var juridiskt intresserad och mycket kunnig i gruvjuridik, särskilt om knäckfrågorna kring ”löst mark”.

Moje var lyhörd för tekniska nyheter. Den nystartade Vingesbackegruvan var projekterad för klassisk magasinsbrytning men ändrades under hans ledning till skivpallbrytning och långhålsborrning. Gruvans region kännetecknas av mycket högt bergtryck och en viktig forskningsinsats på detta område gjordes där under ledning av professor Hast.

Bergslagsbrukens gruvintressen var stundom besvärande sammanflätade. En arbetsgrupp med John Hedlund, Axel Alarik, Nils H. Magnusson och Moje tacklade strukturen hos dessa för Sandviken, Fagersta och SKF, ett arbete som ledde till renodlade byten och sammanslagningar.

I flygprospekteringen tog man på Mojés initiativ även med uranmalm och etablerade forskningskontakt med Studsvik.

I dagligt arbete var Moje uthållig och envis men samarbetsvillig och i förhandlingar lyhörd för sakliga argument. Hans medarbetare på gruvavdelningen såg i honom en mycket uppskattad fadersgestalt.

Hans dominerande fritidsintresse var trädgården. Långt in i pensionsåldern deltog han med intresse och glädje i jakt och var en mycket god skytt.

Sina sista år bodde Moje i Skättekärr, Höganäs. Hans närmaste är döttrarna Elsa-Britta, Kerstin, Ingrid, Ann-Margret och Karin med familjer samt systemen Maj-Sofie.

Gillebroder blev Moje 1955 och tillhörde vid sin bortgång länk VI.

Vi minns med glädje en Hedersbergsman, som bröt sin malm med djup kunskap och mycken klokhet och charm.

Sancte Örjens Gilles Högtidsdag den 27 april 1995.

Lars Olof Uhrus